

EVANGELIE

Op weg naar Jeruzalem ontmoette Jezus tien melaatsen. „Heb medelijden met ons”, riepen ze. „Ga jullie aan de priesters laten zien”, antwoordde Jezus. De melaatsen gingen heen en onderweg genazen ze. Een van hen, een Samaritaan, keerde terug en viel aan Jezus' voeten. Daarop zei Jezus ontgoocheld: „Waren jullie niet met tien? Kom alleen jij terug om God te danken?” En Hij troostte de Samaritaan met de woorden: „Sta op en ga. Je geloof heeft je gered.”

Naar Lucas 17, 11-19

DANKBAAR ZIJN MET HEEL JE HART

In Jezus' tijd schreef een wet voor dat melaatsen die genezen waren, zich aan een priester moesten laten zien. Die moest dan hun genezing bevestigen, waarna ze weer in de stad mochten wonen. Jezus stuurt hen echter naar de priester terwijl ze nog ziek zijn. Pas onderweg verdwijnt de melaatsheid. Er was dus wel geloof nodig om te doen wat Jezus hen zei. Dat hadden ze alle tien.

Maar slechts één komt terug om Jezus te bedanken. Een Samaritaan, een vreemdeling dus, geen geloofsgenoot. Vanwege dat gebaar zegt Jezus hem: „Je geloof heeft je gered.” God zorgt ook goed voor jou. Hij doet dat zomaar, voor niets. Ben jij ook een dankbare Samaritaan?

GEBED

Goede God,
Jij bent als een Vader voor alle mensen:
blanke, zwarte, gele, rode.
We lijken wel een grote, mooie regenboog.
Dankzij Jou zijn wij allemaal
een beetje familie van elkaar.
Om echt als broers en zussen van elkaar te leven,
heb Jij ons twee oren en een mond gegeven.
Daarmee kunnen we naar elkaar luisteren
en met elkaar spreken.
Als een echte Vader luister Jij naar ons.
Soms spreek Je ook, en leg Je iets in ons hart.
Wil Jij ons helpen om
echt te luisteren naar elkaar
en altijd goed te spreken?
Zo leren we elkaar beter kennen
en graag zien,
als in één grote, mooie familie
waarvan Jij de vader bent.
Dank u wel, lieve God.

Severine Verhulst

FOETSIE

Als je ooit naar Zuid-Afrika reist, hoor je er vast vertellen over 'the big five'. Dat zijn de vijf grootste wilde dieren die je kan vinden. In elke bol staat de naam van een dier, maar één of twee letters ontbreken telkens. Kan je ze terugvinden? Met de letters die ontbreken, vul je de zin aan die belangrijk is, vooral in deze missiemaand.

Het te zoeken kernwoord (je krijgt alvast een letter cadeau) past in deze slogan:

HET VOOR ELKAAR M .

„We kunnen vrienden zijn, ook al hebben we een andere huidskleur of godsdienst.” © Missio

SPREEK MAAR, IK LUISTER

Net voor de zomervakantie waren alle ogen op Zuid-Afrika gericht, weet je nog? Voor het wereldkampioenschap voetbal. Intussen is de voetbalgekte geluwd. Maar Missio houdt de aandacht voor dit arme land warm en zet het tijdens de missiemaand in de kijker.

Zuid-Afrika is een land dat hulp nodig heeft, maar ook een voorbeeld van verzoening is. „Het is een land van vele kleuren”, zegt Jill van Missio. „Daarom noemen we het ook wel de regenboognatie. Of je nu christen, moslim of hindoe bent, of net helemaal niet gelovig, iedereen leeft er vreedzaam met elkaar.”

Dat is nochtans niet altijd zo geweest. Denk maar aan de tijd van de apartheid, toen de zwarten werden onderdrukt. Om vrede te bewaren, is dialoog heel belangrijk, zegt Missio. Alleen daar waar mensen praten met en luisteren naar elkaar, is het goed samenleven. Juf Katrien maakte een lessenreeks voor de basisschool. „Centraal staat het verhaal van Jezus en de vrouw bij de waterput. De kinderen spelen deze ontmoeting na en knutselen een waterputje. We leren ook hoe we bruggen naar elkaar kunnen bouwen, met stenen die we soms misbruiken om naar elkaar te gooien.”

De lessenreeks staan op www.missio.be, waar je ook een 'regenboogwedstrijd' vindt.

BARABESI VERTELT

Een van de projecten die Missio in Zuid-Afrika steunt, is een jeugdkamp, waar kinderen tijdens de vakantie heel wat opsteken. Barabesi vertelt: „Ik ben twaalf en woon met zus

Amanda en mijn ouders in Oudtshoorn. In ons land worden wel elf talen gesproken. Thuis spreken we Xhosa, maar op school leren we andere talen. Ik vind dat fijn. Zo kun je met vele mensen spreken en gauw vrienden worden. Dat is belangrijk in ons land.”

„Wel spijtig dat we nog niet allemaal gelijk worden behandeld. Zo wonen wij in een klein huisje op het land van de boer, die in een sjeke villa woont. Hij betaalt mijn ouders weinig

voor hun werk. Om voor mezelf en mijn zusje een mooiere toekomst op te bouwen, gaan we naar het jeugdkamp. Daar kunnen we sporten en maken we uitstapjes.”

„En wat heel belangrijk is: we leren er vriendschap sluiten met kinderen die een andere huidskleur of godsdienst hebben. Voor onze ouders is dat soms moeilijk te begrijpen, maar ik ben ervan overtuigd dat we pas een echte regenboognatie kunnen zijn als we vrienden van elkaar worden, in een land waar iedereen gelijk is.”